

VOLBY 2021: Prohra Andreje Babiše otevírá cestu k návratu polistopadového kartelu

David Martinek

České volby 2021 skončily reálnou prohrou Andreje Babiše. Na cílové pásce jej v říjnu 2021 přefinišoval politický kartel tradičních porevolučních stran. ODS, KDU-ČSL a TOP09.

Přestože je možné, že prezident pověří Andreje Babiše jednáním o sestavení vlády, realitou bude spíše opačný výsledek. Vítězem voleb je opozice. Je nutné vzít této fakt v úvahu a poskytnout opozici, korektně a věcně, šanci k sestavení vlády. Volby rozhodly o tomto.

Volby rozhodly, že politický kartel, proti kterému se nepřímo v roce 2017 rozsáhlé voličské skupiny, znechucené z kauz tunelování státu, plundrování veřejných zdrojů a nekonečných skandálů, je znovu blízko uchopení moci.

Není to dobrá zpráva. Bohužel.

Nečestné vítězství

Řekněme si pravdu. Nešlo o čestné vítězství. Vítězství, které by vyplynulo ze souboje vizí a myšlenek, jakým způsobem vést k prosperitě. Politický zápas se vedl špinavými prostředky. Kartel vsadil na deníky, napadání, odmítání spolupráce, ostrakizaci a trvalý nátlak. Vyhrožování a zastrašování. Během celého volebního období následovala jedna špinavá kampaň za druhou. Kartel součinně podporovali i Piráti. Nutno uznat, že nakonec tato taktika i strategie slavila úspěch. Bohužel. Čtyři roky trvající kampaň, která od prvního okamžiku minulých voleb do posledních vteřin volebního klání stavěla premiéra a jeho lidi do nejhoršího možného světla, aktivizovala společnost po celou dobu účinkování vlády a výrazně přispěla k dalšímu štěpení společnosti. Kampaně systematicky podkopávaly aktivitu vlády, odrazovaly od spolupráce, podvazovaly činnost vlády, odváděly od výkonu a problémů státu a prostřednictvím médií zaměstnávaly celý národ. Namísto práce pro lidi jsme jako stát a společnost řešili jednu pseudokauzu za druhou.

Lidé z tábora oponentů to tímto způsobem nevidí. Naopak.

Prohra ve volbách znamená konec nenáviděného Andreje Babiše. Mám obavu, že tuto část voličů nezajímá skutečná podstata dění. Tím je logika politického zápasu v demokracii. Chápu a vnímám, že jim jde především o symboly. Mluví o demokracii. Jásají o konci komunistů. Budiž. Radují se z vítězství prodemokratických sil. Přeji jim jejich radost.

Ale obávám se, že je to jinak. Spousta lidí jednoduše nepochopila základní věc. Politickou konkurenci.

Politická konkurence je základní princip demokracie. Andrej Babiš byl patrně jediným člověkem, který mohl nabourat nerušený režim vládnutí polistopadové moci od roku 1989 do roku 2017. Moci, jejíž angažmá vedlo k trvalému plundrování české ekonomiky, počínaje privatizací, výprodejem majetku státu, podniků, infrastruktury a hodnot, které tady vznikaly a budovaly se po desítky let. Které ale neustalo ani poté, co privatizace skončila.

Kartel polistopadových politických stran se za celou dobu vlád od listopadové revoluce naučil jedinou věc. Rozbíjet a vyprodávat stát. Bilance polistopadových vlád je odstrašující. Jako stát jsme přišli o biliony korun.

Politika polistopadového kartelu vedla k ekonomickému modelu, postavenému na plošném a vytrvalém vytěžování české ekonomiky, populace, postavení Česka jako montovny, podřízené, subalterní a nevýznamné ekonomiky v podmínkách globalizované světové. K mizerným, třetinovým platům oproti Západu, postupnému propadu životní úrovně celých tříd a především, za souběžného vytváření iluze, že takto, tímto způsobem je vlastně možné vést zemi donekonečna, až k hlubokému úpadku.

Tento model měl a má, v podání polistopadového kartelu zásadní atribut a tím je postoj proti předchozímu komunistickému režimu. Z něj čerpal polistopadové partaje svou legitimitu a přízeň voličů. Odmítnutí a odmítání komunistů je referenčním postojem většinové společnosti, jak se ukázalo i ve volbách 2021. A právě fakt, že polistopadové strany si přisvojily tento referenční postoj a tím se pasovaly do role „demokratů“ tak každá jiná politická konkurence vlastně představuje „nedemokraty“. Je to nejloužší omyl části české společnosti. Považovat ty, kteří nefandí polistopadovému kartelu za „demokraty“.

Demokraty jsou ve většině všichni. Debata a zápas o moc je ale jinou věcí. Opozici proti kartelu, příznivcům Andreje Babiše (a také SPD, Trikolory a dalších) šlo o něco jiného. Ne o bourání demokracie. Ale o zápas o vlastní postavení. O solidní životy, dobrou a dobře zaplacenou práci. O slušné bydlení. Slušnou životní perspektivu. O společenské uznání jejich postavení, statutu a práce. O ukončení korupce, devastující ekonomiku. O znovuoživení potenciálu domácího průmyslu, zemědělství, vědy, kultury. O zkvalitnění chodu institucí.

Co přinesla politická konkurence v minulém období?

Babiš a ANO představoval a představuje první skutečnou politickou konkurenci polistopadového kartelu. Protože polistopadová moc si během let od roku 1989 - 2017 získala a vybudovala rozsáhlou podporu v institucích, médiích, provozu státu a díky této provázané moci mohla na úkor státu a lidí prosperovat a nerušeně a do nekonečna stát okrádat.

Až Babiš, jako těžká váha české ekonomiky, člověk se zkušenostmi, znalý dokonale jak byznysu, tak i prostředí české politiky, byl schopen obrovské moci polistopadového kartelu postavit. Postavit

reálnou konkurenci. O to větším překvapením bylo, že skutečně vyhrál volby 2017 a dokonce i sestavil vládu. A vládnul.

Za cenu, kdy po odmítnutí ze strany kartelu vykročil z komfortní zóny a přijal podporu komunistů.

Byl to jediný možný způsob, jak ustavit vládu. Multimiliardář, který přijme podporu od komunistů. Od odmítaných symbolů předchozí éry. Díky sociální demokracii se tato věc skutečně podařila.

Dnes, především díky sociálním demokratům a komunistům, můžeme říci, že v Česku funguje princip politické konkurence.

Výsledek politické konkurence se dostavil prakticky okamžitě.

Změnami, které vedly k posílení role pracujících. K lepším platům. Lepším důchodům. Spravedlivějším odměnám pro lidi, kteří zajišťují chleba státu. To je základní věc, nutná pro správný chod společnosti. Spravedlivá odměna za práci je základem a zdrojem prosperity. Vláda tento nutný směr nastartovala a přes obrovský povyk opovření prosadila. Podporu rodičovského příspěvku. Podporu dětem, samoživitelkám, rodičům a důchodcům.

Za několik měsíců budeme mít možnost srovnání. V minulosti se kartel ničím podobným nezabýval. Naopak, mzdy stagnovaly a logice polistopadových vlád šlo o to, nabízet práci lidí, jejich talent, život a čas co nejlevněji. Tak, aby zde mohly prosperovat globální firmy a levná práce byla tahákem pro lákání investic.

Andrej Babiš ve své krizi shrnuje věci, které jeho vláda prosadila. Lež! Lži, výmysly, špína, propaganda.. Jste stěbač, koblihář, komouš.. To se ozve okamžitě, kdykoliv věcně upozorním, že díky konkurenci politických subjektů došlo ke změně k nazírání na způsob, jakým jsou realizovány veřejné zakázky. Srovnajte si ceny, za jaké se dnes staví dálnice, nebo železniční koridory.

Srovnajte si způsob, jakým strany kryly rozkrádání během svého vládnutí. Srovnajte jednání z dobře zdokumentované kauzy dotací ROP Severozápad se způsobem, kdy Babiš okamžitě ukončil činnost problémové pobočky ANO v Brně, v situaci, kdy se objevilo podezření z korupce.

Srovnajte si situaci v ostravské huti Liberty, kdy se vláda uprostřed krize kolem Vrbětic rozhodla vyřešit a vyřešila problém kolem povolenek za miliardy, odkloněných Guptou do Rumunska. Šlo o naprosto přesvědčivý zásah ve prospěch domácího průmyslu, kdy vláda podpořila odboráře, upozorňující na čachry s povolenkami v hodnotě miliard. Psalo se o zásahu Babiše, Maláčové a Karla Havlíčka? Hrozbě vyvlastnění podniku ze strany ministra Zaorálka, která rychle přivedla strany k jednacímu stolu? Minimálně.

Bude nová vláda jednat ve prospěch domácího průmyslu stejně razantně?

Srovnejte si daňové výdaje. Babiš snížil daně o 436 miliard. Zahájil investice do infrastruktury. Vláda připravovala masivní investice, 20 tisíc projektů v hodnotě 8 bilionů korun. Investice do zdravotní péče. Do sportu. Do životního prostředí, kdy se vyměnilo 100 tisíc kotlů; zateplením prošly tisíce staveb. Zásadní změnou prošly exekuce. Milostivé léto, které odstartuje za pár dní, může pomoci stovkám tisíc lidí vybřednout z neuvěřitelného podvodu, jakým byl exekuční zákon.

Za souběžného neustálého ostřelování opozice a průběhu jedné pseudokauzy za druhou.

Je to propaganda?

Ne, realita. Po celé roky od revoluce 1989 bylo Česko eldorádem firem, které si s veřejných rozpočtů dělaly trhací kalendář. Za tiché spoluúčasti politiků z kartelu. Dnes už to víme. Média s obrovským zpožděním nakonec přinesla podrobné zprávy o tom, co dělá v ROP, OKD, ProMoPro, ve stovkách kauz polistopadových vlád. Ale tato odhalení přišla pozdě.

U Babiše naopak média nepromeškala jediný den k osvětlení fungování intencí jeho vlády.

Proč ten dvojitý metr?

Samozřejmě, je v pořádku, že novináři pronásledují politiky. Ale proč to nedělali už dříve?

A budou to dělat teď? Když se zalýkají oslavami z „vítězství“?

Předčasný jásot politiků

Teď budeme šťastně jásat, že se nám vrátila „demokracie“.

Vidím to poněkud skepticky. Jediné, co se reálně vrátí, tak extraktivní režim vlády, vláda, která se překoná ve vztáhn, zdražování a vysávání populace. Na jejíž účinkování budou doplácet všichni. I ti, kteří teď jásají.

V demokracii je nutné mít nejméně dvě stejně silné uskupení, usilující o moc. To je realita. Teprve díky soupeření nejméně dvou silných uskupení se do ohniska zájmu dostává občan. Pokud máte k dispozici jen jeden blok politik, dříve či později dojde k distorzi demokratických pořádků. Nenápadnému ovládnutí moci, proti kterému nelze prakticky bojovat. Pokud má taková moc na straně i média, a co je horší, nepřiznaně i veřejnoprávní, je zle. Což je přesně to, k čemu jsme se dopracovali v minulosti a skončilo v roce 2017.

Nyní se radujeme, že bude odstaven politický konkurent kartelu.

Na stránkách Reflexu se objevují fotky Andreje Babiše ve vězeňském oblečení.

Připravujete se zavírat politické konkurenty?

V pořádku. Jděte do toho.

Jen se poté nedivte reakci lidí.

Spousta lidí mi v debatách často vytýká, že používám slovo kartel. Musím se usmát. Volební období 2017-2021 ukázalo, že mám pravdu. Klíčové polistopadové strany se nakonec spojily do jednoho bloku – SPOLU. Kartel přestal předstírat marketingovou diferenciaci a obul se do vyzyvatele nejtvrdším a nejspinavějším možným způsobem.

Ostatně, je to způsob, jakým si počínali, po celá léta od revoluce 1989.

Kartel představuje politiku, kdy líbivá hesla o demokracii, prosperitě, nezávislé kongresy a uhlazená televizní vystoupení ukrývají pod povrchem brutální mašinerii zločinné síly, která se dá proměnit v trvalý zdroj příslusů zakázek, plynoucí z rozprodávání státu.

Nevěříte.

V pořádku. Není to ani měsíc, kdy se dali představitelé kartelu slyšet, že uvažují o dalších privatizacích. Budvar. Česká pošta. České dráhy. Je to víceméně jasné. To, co se naučili po revoluci a s úspěchem realizovali po léta, se nejspíše zase opíjí.

Chcete to? Vaše volba.

Aféra jako nástroj politiky kartelu

Jak se ukázalo, stejný počet lidí, kteří věří Babišovi, věří agendě kartelu. Babiš je pro ně estébák. Defraudant. Příšerný. Komunista. Oligarcha. Na jednoho člověka slušný výčet.

Nikoho ve skutečnosti nezajímá, že v těch jednotlivých halasně propagovaných kauzách chybí rozuzlení. Dodnes chybí klíčový důkaz ze spisu STB – vázací akt. Několikrát jsem vysvětloval, že stovky lidí, vedených v archivech se domohly výmazu. A že tato praxe skončila až s Andrejem Babišem. Kdyby opozice nebo právníci měli hlavní důkaz o spolupráci, vázací akt, odstranili by Babiše během jediného dne. A já bych jim i zatleskal. Čapí hnízdo? Povolební hit opozice, torpédovaný médii od první vteřiny, beranidlo, které mělo spojit Babiše, miliardáře, s rozkrádáním dotací, není vyšetřeno dodnes. Vyhozené květiny během oslav Dne české státnosti, každodenní urážky Miloše Zemana, nátlak a palcové titulky. Okázalé odcházení během státních aktů. Milion chviliek v ulicích, dožadujících se rezignace Babiše, požadující odvolání ministryně Benešové, které se zblamovalo samo a naprosto dokonale. Zajímá dnes ještě někoho jádro sporu? Paní ministryně dodnes vykonává svůj úřad poctivě a korektně. I když se Milion chviliek se naprosto dokonale znevěrohodnil, poškodil vládu v kreditu, především u mladé generace. Pro ně je Babiš nepřijatelný.

Aféry, jedna za druhou, pokračovaly až do poslední chvíle. Tak, aby Babiše zasáhly na citlivém místě. Žalování Pirátů v Evropské unii. Obvinění Jana Hamáčka během obskurní kauzy Vrbětice z velezrady. Velezrady ministra vnitra ve prospěch Ruska? Neuvěřitelné, přesto v Česku běžné. Aféra Babišova syna s loutkovodiči z pražské kavárny během volebního mítinku. Nebo nejnovější aféra

Pandora Papers, otevřená 5 dní! před volbami, která poukázala na vlastnictví off-shorových firem Babišem před 9 lety. Opět, jako v minulosti se s nastraženým prstem na spoušti čekalo do nejposlednějších momentů volební kampaně. Tak, aby Babiš v televizních debatách nebyl schopen připravit protiargumentaci a adekvátně reagovat.

Jednoduše, nefér. Trvale nefér

Opět, až se celá věc vyšetří, patrně se zjistí dvě věci. Vlastnit off-shore firmu je legální ve většině států a v době, kdy Babiš takovou firmu vlastnil, podnikal. Nebyl v porušení. Podle mě se takto kartel ale střelil do vlastní nohy. Off-shore je noční můrou vlády a celým světem. Pravdou je, že v kapitalismu platí jen obyčejní lidé, živnostníci a běžné podnikatelské firmy. Globální koncerny, globální investoři, bohatí a ultrabohatí daně neplatí. Najímají si armády právníků, díky kterým se daním dokáží úspěšně vyhnout.

Tohle je tolik proklamovaná slušnost a soubor klamů v předání českých opozičních politiků.

Ale pojďme dál.

Covid

Vládě Andreje Babiše došlo v době COVID. Ne, že by nebylo pravdou, že si vláda počínala neobratně a často mizopně. Vládní orloj na postu ministra zdravotnictví, chaos ve vyhláškách, zákonech, návěstích, vstupu do země uvrhnul zemi bezmála do stavu odporu. Když se k tomu přidá rozsáhlá dezinformační kampaň, ke které můžeme svorně přiřadit jak domácí aktéry typu Šmuclera a Pekové, tak i vládu opozice na rozvolnění, po kterém následoval hrozivý podzimní nárůst a šíření nemoci, podivná Fauciho prohlášení, tak nakonec i zvěsti o tajemné produkci koronaviru v čínských laboratořích, není pak divu, že závěrečnou část kampaně za očkování, která by virus pravděpodobně sprovodila ze světa, odmítlo tolik lidí. Mají strach. Z vakcín, které narychlo vyprodukovaly farmaceutické firmy, které jsou, spolu s jejich investory jediným a neoddiskutovatelným vítězem téhle neblahé události. Covid zároveň přinesl řadu nových otázek. Směrem k fungování společnosti. Otázek, vztahujících se k imunitě lidského těla. K nastavení systému. K organizaci práce. A nakonec, k logice fungování farmaceutických firem. Kterým platíme, lidé a vlády ve všech státech světa, enormní astronomické částky. Abychom nakonec zjistili, že jsme bezmocní, stejně jako za časů španělské chřipky. A platit budeme dál. Volby, nevolby.

Co čekat od Fialy & spol.

Ti, kteří teď nadšeně jásají a slaví, netuší, že změna, která přijde, je změnou k horšímu.

Která dopadne i na ně.

Ve společnosti se silně a nelítostně rozevřou nůžky mezi bohatými a chudými. Znovu naroste nerovnost. Přejde dražota a škrty. Vláda Andreje Babiše, která se díky výrazné spoluúčasti sociálních demokratů zasadila o zlepšení postavení celých tříd, narovnání podvyživených mezd, nyní nejspíše půjde od válu. Sociální bydlení? Dořešení exekucí? Infrastrukturní projekty? Nová pracovní místa? Plošná podpora kvality života?

Ne. Za několik let dosáhneme standardů západu. Placené školné. Drahé studentské půjčky. Privatizované zdravotnictví. Nadstandardní placená péče ve zdravotnictví. Ze druhé strany bude naprosto brutální osekání výdajů pro širokou veřejnost. Osekání výdajů na sociální, kulturní, sportovní a zájmové výdaje, podporované státem. Zaplatíte si všechno sami, z vlastní kapsy. A draze.

A kam ty peníze půjdou? Nikam. Utratí se za nesmyslné projekty, nebo se rozkradou. Přesně tak, jak tomu bylo za porevolučních vlád.

Jediným pozitivem těchto voleb je fakt, že lidé nakonec uvědomí podstatu věci.

Jsem možná jediným komentátorem, který se měsíc před volbami odmlčel. Důvodem bylo mé vnitřní rozhodnutí, že nebudu zasahovat do rozhodování lidí. Chtěl jsem, aby lidé na tohle všechno přišli sami.

Nemá smysl neustále do redakce psát, argumentovat, vést komplikovaný zápas z pozice nezávislého autora. Tyhle věci musí lidé pochopit sami.

Myslím, že volební výsledek Andreje Babiše tomu odpovídá. Ano přesvědčivě vyhrálo rozdílem třídy. Podobně jako sociální demokracie, SPD nebo komunisté bojovali sami za sebe. Volilo jej 27% lidí. Lidé, kteří nebyli, na vlastní kůži nesou zátěž kapitalistického systému. Tu nejtěžší část. A oceňují snahu vlády ulehčit jim život.

To, co je potřeba je, aby to pochopila i druhá strana společnosti.

Přesto budou vládnout Fiala a Pekarová. Spolu s Piráty. Chcete vládu Pekarové a Fialy? Za asistence Rakušana? Tedy pražskou politickou smetánku?

Dobře, v pořádku.

Máte další čtyři roky. Vyhráli jste. Gratulace. A teď jsem zvědav.

Možná, že za další dva až čtyři roky nám začnete dávat za pravdu.

Předchozí čtyři roky vlády Andreje Babiše versus 30 let vlád polistopadových garnitur byla dostatečná doba pochopit, v čem vězí princip politické konkurence. Co přinesla a do budoucna přinese. Pozoruji, že dnes je situace jiná, než v roce 2017. Tehdy byl jakýkoliv projev proti kartelu vnímán bezmála jako porušení svatého přikázání. Za čtyři roky, kdy byli lidé častováni a napadáni

pro své názory, označování politiky, mluvčími, nebo významnými umělci za „hnědý a rudý pól“, idioty, kobliháře, byli vystaveni nátlaku, ostrakizaci, nekonečným urážkám.. Dnes pozoruji, že lidé se přestali bát. Vnímají politiky už ne jako nedotknutelné osoby, jakési pomyslné správce jejich osudů, ale naopak, jako úředníky. Jako lidi, kteří jim mají sloužit. Pracovat pro ně.

Tak je to v pořádku.

Stejně tak došlo k podstatné změně k apologetům politiky kartelu. K různým iniciativám, neziskovkám, umělcům. Myslím, že lidé si uvědomili, že ne každý, koho znají z obrazovky je nutně zastáncem jejich přirozených práv a postavení.

Myslím si také, že lidé si budou moci velmi rychle srovnat způsob jakým jim politici skládají účty. Babiš to dělal každý týden. V tolik vysmívaném vysílání jak lidé skládali týden, co týden účet ze své práce.

Jsem zvědavý, kolikrát bude premiér Fiala v neděli dopoledne lidem referovat o tom, co vlastně dělá pro stát a pro lidi. Jsem zvědavý, kolik novinářů bude se stejnou vehemencí, s jakou pronásledovali Babiše, kontrolovat nově zvolenou vládu a alarmujícím způsobem upozorňovat na jejich přešlapy. A kolik písničkářů a umělců bude natírat při každém špatném kroku příští vládní garnituru.

Pokud to tak bude, velmi rychle se rozdělíme v názoru. A v jednom táboru. Ale něco mi říká, že nastanou dvě věci.

Slovenská cesta

První z nich je slovenská cesta.

Pokud jste si nepovšimli, Slovensko si nástup podobné vlády už odbylo. Vládní slepenec progresivistických a proevropských stran, který vzešel z demonstrací po zavraždění novináře Kuciaka dovedl slovenskou politiku na pokraj agonie. Tento stav samozřejmě Slovensku nepřeji. Je výsledkem dlouhodobé krize vládnutí, která vyústila v takto neblahý vývoj. Ze srdce přeji Slovensku, aby našlo cestu a východisko z tohoto stavu.

U nás k této variantě míříme mílovými kroky.

Slepenec kartelu a STAN (Piráťů se zbaví obratem, předpokládám, mouřenín splnil svou roli, mouřenín může jít) se rozhádá během roku až dvou. Jak ukazuje příklad nejen Pirátů, které vykroužkovali lidé ze STAN, ve STANU se pro změnu 31 starostů rozhodlo podpořit Spolu. Nejen Bartoš je generál bez vojska. Ale i samotný Rakušan představuje velení, jehož koaliční jednotky jsou už nyní nesourodé.

Odvažuji se tvrdit, že v případě slovenské cesty bude mít Fiala opravdu nelehkou pozici.

Jsem zvědav, jak bude čelit situacím, které se na stát valí. Energetické krize, krize v průmyslu, otřesy globálního trhu, zdražování, inflace. Myslím si, že bychom spíše potřebovali rozhodné a schopné typy, ale je těžké předjímat.

Ale nyní se můžeme „radovat“.

Očekávám, že většinu projektů, které nastartovala Babišova vláda, jak je zvykem v této zemi, nová vláda skrečuje a shodí ze stolu. Jako obvykle půjdeme ode zdi ke zdi. A „změna“ jen znovu dovrší chaos, panující v institucích a úřadech.

Očekávám, že nová vláda kartelu bude chtít „trestat“ a postavit do latě občany. A že se zaměří i na své kritiky, nezávislá a alternativní média, která trvale označovala jako ruská, pročínská, dezinformační a bůhví jaká ještě. Na to se vysloveně těším a rozně se těším.

Jsem ten, kdo půjde nové vládě systematicky po krku.

Myslím si, že vláda nedovládne do konce.

Tento politický konglomerát, složený, ze 4, nebo 5 stran byl poháněn touhou odstavit od moci politického konkurenta. Teď se to podařilo. Nicméně, vnitřně nesourodý slepenec, spojený pouze nenávisť k politickému konkurentu a závislost na pro další privatizaci je špatná volba.

Konec spasitelů

Přesto. Tyto volby mají jeden pozitivní aspekt. Tím je hořká zkušenost s politickými trpaslíky, jak je označuje Miloš Zeman. Je možné, že právě zkušenost z voleb 2021 bude určující. Je možné, že lidé přestanou znovu a znovu vyhlížet obskurní spasitele z periferie politiky. Mizerné výsledky různých uskupení, které bez výjimky propadly ve volbách a jejichž hlasy budou chybět ve formování vlády dávají pragmatickou odpověď na otázku, je-li možné prosadit nový politický subjekt a nový politický program.

Ano. Je to možné. Ale znamená to, že v něm musí existovat lidé, kteří mají jasno o intencích fungování státu. Osy institucí. Ekonomiky. Hospodářství. Bankovní soustavy. Dopravy. Armády. Zdravotnictví. Školství. Kultury. Řízení regionů. Legislativy, to především. Profesionálové, kteří znají chod státu, jeho pravidla. V životě něco skutečného řídili a vybudovali. Dokáží se orientovat ve vedení resortů a mají jasné, proveditelné a jasné deklarované ideje a návody, jak chtějí stát vést. Za jaké rozpočty, za jakých podmínek financování. Za jakých termínů a reálných výsledků.

Až na Trikoloru ani jediná z nových nebo marginálních stran a hnutí, které se hlásily do parlamentu tuto zkušenost nemá. A právě tato nezkušenost, často ryzí amatérismus je bohužel nepřekročitelnou hranicí pro vstup do reálné politiky. Hezké logo, propagační materiály, sesmolený program, plamenné projevy, statečná prohlášení v televizi nebo na sítích. To nestačí. Česká politika se plně profesionalizuje. S politickou konkurencí rychle roste potřeba skutečných profesionálů,

schopných obstát jak při řízení, tak při komunikaci. Na bázi denní znalosti fungování resortů. Lidí, schopných poskytnout rozsáhlou analýzu činnosti, zvládat vedení resortů nebo pozic po ose personál, technologie, finance, mise, úkol, rozpočet.

Propad politických startupů ve velkém rozsahu musel dříve či později přijít. Společnost se posouvá v evolučním vývoji a bude žádat profesionály. Pro politické nadšence a dobrodruhy bude čím dál méně místa.

Sláva vítězům. Čest poraženým

Přesto. Přeji vládě 100 dní pro úspěšnou konsolidaci. Pohoda vyjednávání s prezidentem Zemanem. A úspěšný start. Vládu, schopnou řídit stát potřebujeme.

Jsme demokratický stát.

Tedy platí. Sláva vítězům. A čest poraženým.

Zdroj:

<https://www.facebook.com/david.martinek1/posts/10225771989027251>